

Af samme grund mindsker nyordningen fordelene ved spekulationer i at flytte indtægt over til børn og unge og derved mindsker familiens samlede skat via udnyttelsen af børnenes personfradrag.

Dette foregår eksempelvis ved ansættelse af unge under 18 år i forældrenes erhvervsvirksomhed.

Den foreslåede overførsel af personfradrag fra børn og unge til forældre forudsættes ikke at påvirke gældende regler om børnetilskud og ungdomsydelse. Men hvor det overførte personfradrag fra børn og unge på grund af særlig lav indkomst ikke kan udnyttes som modregning i forældrenes skat, skal skatteværdien udbetales kontant.

Reglerne om *lønmodtagerfradrag* har skiftet reelt indhold siden kildeskattens indførelse.

Lønmodtagerfradrag A blev dengang fastsat, så den typiske lønmodtagerudgift til kontingenter og fradragsberettiget befordring var dækket af standardbeløbet. Det betød en administrativ lettelse for skattemyndighederne. Siden har udviklingen i de faktiske udgifter ført de fleste lønmodtagere over til lønmodtagerfradrag B.

I 1982 forsøgte et skridt i den modsatte retning ved forhøjelsen af fradragsmaksimum fra 2.000 til 3.200 kr. Men det var kun et enkelt år, et større antal lønmodtagere igen med fordel kunne bruge standardfradraget, idet meget store forhøjelser af A-kassekontingenter blev gennemført med virkning fra 1983.

Det ville medføre et meget stort skattetab – specielt til fordel for lønmodtagere, der ikke er med i fagforening eller A-kasse – hvis man ud fra skatteadministrative hensyn på ny søgte at hæve standardfradraget, så det oversteg kontingenter og befodringsudgifter (ud over 2.000 kr.) for den typiske LO-arbejder.

Derfor må overvejes andre veje: man kan forestille sig at dele lønmodtagerfradraget, så *befodringsudgifter* går helt for sig selv, og således at *kontingenter til fagforening* og *A-kasse* kun er fradragsberettiget med de faktiske udgifter.

Men betingelsen for, at en sådan ændring kan forenes med den videregående forenkling af skattesystemet, er, at kontingenterfradraget fra organisationerne over EDB helt automatisk indberettes til skattemyndighederne, samtidig med at befodringsfradraget standardiseres meget betydeligt.

Udgifterne til befodrning bør kun give fradrag ved ekstraordinære afstande mellem hjem og arbejdsplads og da med en fast kilometertakst uanset befodringsmiddel. Der må indføres et absolut loft for befodringsfradraget, men folk med stort bilfradrag efter hidtidige regler må gives en rundhånd-

det overgangsordning. Det afgørende er, at reglerne forenkles for de mange, så skattemyndighederne kan frigøre store ressourcer til mere væsentlige ligningsopgaver.

Øvrige lønmodtagerudgifter (arbejdstøj m.v.) bør som hovedregel kompenseres som klart specificerede ydelser fra arbejdsgiverne, der efter faste og enkle regler kan holdes udenfor indkomstopgørelsen («lønfradrag»). Dermed bortfalder begrundelsen for et standardfradrag, der kan træde i stedet for faktiske udgifter.

Det begrænsede fradrag for livsforsikring, børneopsparing og selvpensionering (2.000 kr. pr. person/4.000 kr. pr. ægtepar) kan med rimelighed afskaffes, eftersom der ikke er nogen form for beskatning ved udbetaling fra disse ordninger og der for børneopsparing heller ikke er nogen beskatning af rentetilvæksten i opsparingstiden. Der er derfor grund til at tro, at forsikringer og skattebezugstigede opsparinger vil blive tegnet, uanset at bortfald af fradragsretten øger kravene til skatteydernes reelle egenopsparing. Skatteadministrative hensyn taler klart for fradragenes afskaffelse.

Standardfradraget for ejerboligers vedligeholdelse på maksimalt 2.000 kr. foreslås afskaffet som bidrag til at finansiere højere personfradrag og lave trækprocenter. Pensionistgruppen får ikke gavn af forhøjelsen af det almindelige personfradrag, eftersom der i forvejen anvendes højere personfradrag for pensionister. Derfor kompenseres bortfaldet af vedligeholdelsesfradraget for denne gruppe ved at afskaffe lejeværdi for de første 170.000 kr.s ejendomsværdi pr. ejerbolig. I øvrigt bevares gældende regler om skattepligtig lejeværdi.

Det foreslås, at *udgifter til repræsentation* kun skal give fradragsret i erhvervsvirksomheder med det halve beløb. Denne løsning vil bevare tilskyndelse til at afholde rimelige repræsentationsudgifter. I forhold til en fuldstændig afskaffelse af fradragsretten for sådanne udgifter undgår man formentlig kraftige aktivitetsvirkninger for restauranter o.l. Den væsentligste ændring vil være, at virksomhederne betaler en større del af udgifterne og andre skatteborgere en mindre del end hidtil.

Der må ske en systematisk gennemgang af de skatteregler, der har til formål at stimulere erhvervsinvesteringerne, så bestemmelser, der virker upræcist eller tilskynder til skattespekulation, afskaffes.

Derfor stilles forslag om afskaffelse af den gældende *etableringskontoordning*, der har ringe anvendelse efter de seneste indgreb mod brug af midlerne til skatteleasing. Ordningen fremmer kun i ringe grad faktiske nyetableringer, f.eks. i landbrug